

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-198/2018 г.
София, 18.01.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 07.11.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента/Общия регламент), разгледа по същество жалба № ППН-01-198/30.03.2018 г., подадена от В.Н.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от В.Н. срещу С.К., в качеството му на домоуправител на етажна собственост находяща се в *****.

Жалбоподателката твърди че на 26.03.2018 г. при проверка на електронната си поща установила, че личните ѝ данни в обем от три имена, адрес, телефон и единен граждански номер, са разпространение, изпратени до 84 имейл адреса, „чийто адресати са всички собственици на недвижими имоти на адрес *****, част от които са живущи на адреса, както и наематели /временни обитатели, банкови служители и трети лица, които дори не обитават етажната собственост“. Допълва, че документите съдържащи посочените лични данни са прикачени към имейл изпратен на 26.03.2018 г. в 20:36 часа от С.К. – домоуправител на етажната собственост.

Счита, че г-н С.К. умишлено е нарушил правата ѝ по ЗЗЛД, като без нейно знание и съгласие е разпространил личните ѝ данни до адресатите на имейла, без да е заличил данните ѝ от приложените документи. Твърди, че г-н С.К., в качеството му на управител на етажната собственост, не е регистриран като администратор на лични данни, с оглед което счита, че няма право да обработва лични данни. Моли Комисията да извърши проверка по случая.

Към жалбата са приложени относими по случая доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая е изисквана служебна информация от Столична община, район „Изгрев“ за домоуправителя, респективно Председателят на Управителния съвет на етажна собственост (ЕС) находяща се в *****.

В отговор е представено заверено копие на Уведомление за избор на Председател и членове на Управителен съвет на етажната собственост, както и протокол от проведено на 28.11.2016 г. Общо събрание на етажната собственост, видно от които е избран Управителния съвет от трима члена с Председател С.К.

Господин С.К. е уведомен за образуваното по случая административно производство, във хода на което е изразил становище за неоснователност на жалбата, ведно с приложени към него относими доказателства. Г-н С.К. информира, че по повод подадена от В.Н. искова молба е образувано гр. д. № ***** по описа на Софийски районен съд с предмет искане за отмяна на решения на етажната собственост находяща се в *****. Допълва, че предвид изхода на спора с определение по делото от 11.05.2018 г., г-жа В.Н. е осъдена да заплати на етажната собственост разноски в размер на 300 лв.

Сочи, че много от собствениците на самостоятелни обекти в етажната собственост се обърнали към него в качеството му на Председател на Управителния съвет на ЕС за информация за предмета и движението по делото. Допълва, че по този повод на 26.03.2018 г. по електронен път - чрез имейл предоставил на членовете на ЕС подадените от г-жа В.Н. искиви молби до съда, както и депозирания по делото отговор от негова страна предвид качеството му на представител на собствениците в ЕС. Г-н С.К. отрича твърденията на жалбоподателката, че документите съдържащи лични данни са изпратени и на трети лица, които не са собственици. Счита действията си за правилни и законосъобразни предвид качеството си на представляващ ЕС, като твърди, че не е налице соченото от г-жа В.Н. нарушение на ЗЗЛД с оглед обстоятелството, че документите по делото са предоставени само на лица, които са собственици на обекти в ЕС и които са страна по образуваното срещу ЕС дело по инициатива на г-жа В.Н. Моли Комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна.

В хода на производството г-н С.К. представя допълнителни доказателства в подкрепа на твърденията си.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за

защита на личните данни и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента/Общия регламент).

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – физическо лице - администратор на лични данни по смисъл на ЗУЕС и чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, респективно чл. 4, ал. 7 от Общия регламент ЕС 2016/679. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по разпространението им от С.К. – Председател на Управителния съвет на ЕС, до 84 адресата посредством изпратен на 26.03.2018 г. имейл с прикачени към него документи съдържащи лични данни за жалбоподателката в обем от три имена, адрес, телефонен номер и ЕГН.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД/ респективно чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и „г“ и чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания, дейности извършвани от съдилищата или дейности извършвани от компетентни органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложени наказания.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 10.10.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – В.Н. и ответна страна – С.К., в качеството му на Председател на Управителен съвет на етажна собственост находяща се в *****.

Страните са уведомени за откритото заседание за разглеждане на жалбата по същество и им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса.

На проведено на 07.11.2018 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – С.К. – редовно уведомен, явява се лично. Оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна по аргументи изложени в депозирано в производството писмено становище.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-198/30.03.2018 г. е неоснователна.

При постановяване на решението Комисията отчита настъпилата промяна в правната рамка в областта на защита на личните данни в периода от обработване на личните данни до произнасяне по същество на искането с което сезиран административния орган. Отчита факта, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента), който има пряко действие. Предвид липсата на изрична разпоредба счита, че заварените отношения, които не са висящи и касаят юридически факти и породените от тях последици настъпили преди прилагане на Регламента, следва да се преценяват според материалния закон, който е бил в сила към момента на тяхното възникване. В конкретният случай, такива са материалните разпоредби разписани в ЗЗЛД с оглед обстоятелството, че юридическите факти и правните последици свързани с обработването на данните касаят еднократно действие извършено на 26.03.2018 г., т.е. преди прилагане на Общия регламент, като в допълнение следва да се има предвид, че приложимата материално-правна разпоредба на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД кореспондира с разпоредбата на чл. 6, параграф 1 от Регламента и не ѝ противоречи.

От събраните по преписката доказателства безспорно се установи, че жалбоподателката е собственик на апартамент № **, находящ се в сграда в режим на етажна собственост с адрес гр. *****. Не е спорно между страните, а и видно от писмо рег. № ППН-01-198#3/20.04.2018 г. от Столична община, район „Изгрев“ е, че на проведено на 28.11.2016 г. за Председател на Управителния съвет на етажната

собственост е избран С.К., същия изпълняващ тази функция и към 26.03.2018 г., а и към дата на произнасяне на Комисията по съществото на жалбата.

Не е спорно също, че по повод подаден от В.Н. иск с правно основание чл. 40, ал. 1 от Закона за управление на етажната собственост за отмяна на решения на Общото събрание на етажната собственост, приети на 22.02.2017 г., е образувано гражданско дело № ***** по описа на Софийски районен съд (СРС) за 2017 г. със страни ищец: - В.Н. и ответна страна – етажна собственост в гр. *****, представлявана от Управителя С.К. Видно от доказателствата исковата молба е депозирана на 26.04.2017 г., а с Определение № **** от 11.05.2018 г. производството по делото е прекратено поради просрочие на иска и с оглед изхода на спора г-жа В.Н. е осъдена да заплати на етажната собственост разноски в размер на 300 лв.

Между страните не е спорно, а и видно от доказателствата по преписката на 26.03.2018 г. в хода на съдебното производство, г-н С.К. е изпратил по електронен път от собствения си имейл адрес имейл с прикачени файлове: искова молба до СРС с вх. № ****, молба до СРС с вх. № **** и жалба от г-жа В.Н. до г-н С.К., в качеството му на Председател на Управителния съвет на ЕС, съдържащи лични данни на жалбоподателката в обем от три имена, адрес, имейл, телефонен номер и единен граждански номер. Към същия имейл са прикачени и изпратени и файлове съдържащи два писмени отговора на г-н С.К. до СРС касаещи образувано по случая гражданско дело. Имейлът е изпратен на следните 84 имейл адреса: *****.

Видно от представения от ответната страна доказателства, а именно списък със собствениците на недвижими имоти в сграда в режим на ЕС с посочени електронни адреси за кореспонденция с тях, както и допълнително ангажирани доказателства в това число писмена декларация от Д.Ч. собственик на апартаменти ** и ** в етажната собственост и разпечатка на електронна кореспонденция водена между г-н С.К. и Д.И. – собственик на ап. **, е че имейлите на които са изпратени документите съдържащи лични данни на жалбоподателката в качеството ѝ на ищец по гражданското дело, включително имейла на жалбоподателката **** и този на ответната страна *** са посочени от собственици на имоти в ЕС чието решение се обжалва, като адрес за кореспонденция с тях по електронен път.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Трите имена, адрес и единен граждански номер на лицата са информация която по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД има характеристиката на лични данни предвид обстоятелството, че чрез нея лицата могат безспорно да бъде индивидуализирани.

Съгласно §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД предоставянето на лични данни е действия по обработването им и следва да се осъществяват съобразно разпоредбите на ЗЗЛД.

От събраните по административната преписка доказателства се налага извода, че обработването на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по предоставянето на копие от искова молба, в която същите се съдържат, на собственици на обекти в сграда в режим на етажна собственост, чието решение се обжалва, е законосъобразно, при наличие на условието за допустимост на обработването визирано в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД. Тези действия на управителя на етажната собственост са необходими за реализиране на законните интереси на третите лица – собственици на етажната собственост да бъдат информирани за исковата молба, да се запознаят със същата и да участват в гражданския процес и образуването по случая гражданско дело, в това число и да упражнят предоставената им правна възможност по чл. 23, ал. 5 от ЗУЕС всеки собственик да участва в делото срещу етажната собственост представлявана от управителя.

В тази връзка макар да не е налице съгласие на жалбоподателката за предоставяне на личните ѝ данни на трети лица, различни от Управителя на етажната собственост, то същото е законосъобразно предвид наличието на друго от посочените в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването. Изложените от жалбоподателката твърдения в обратна насока са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение, тъй като условията посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са алтернативно изброени и за законосъобразността на обработване е необходимо наличието на поне едно от тези условия, а не на всички едновременно.

С оглед гореизложеното и предвид разпоредбите на Закона за управление на етажната собственост се налага извода, че обработването на лични данни на жалбоподателката от г-н С.К., в качеството му на Председател на Управителния съвет на етажната собственост, е законосъобразно. Документите съдържащи лични данни на жалбоподателката са предоставени на електронни адреси посочени от собствениците на обекти в етажната собственост за кореспонденция с тях. Обработването е необходимо за реализиране на законните интереси както на администратора на лични данни, така и на третите лица, на които се разкриват личните данни, да защитят правата си и да участват в гражданския процес, интереси които са преимуществени пред интереса на физическото

лице, чиито лични данни се разкриват. Личните данни са предоставени за конкретни, точно определени и законни цели и няма данни да са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент, Комисията за защита на личните данни,

Р Е Ш И:

Оставя без уважение, като неоснователна жалба № ППН-01-198/30.03.2018 г. подадена от В.Н. срещу С.К.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/